

Det var kul, god mat och i december var det kallt.

Innan avresa

Jag har länge varit en stor fantast av koreansk kultur så såklart valde jag att ta en utbytestermi n i Syd Korea. KAIST såg relativt bra ut i olika rankingar och alla kurser skulle vara på engelska vilket var bra. Många KTH-studenter hade också varit på KAIST förut vilket gjorde att jag valde KAIST över SNU.

Ankomst

Jag kom till KAIST på en torsdag och på måndagen började terminen. De hade anordnat en mottagningsgrupp med utbytesstudenter och några fulltidsstudenter för oss och vi hade en introduktion online. Men mycket mer än videointroduktionen var det egentligen inte. Vi som utbytesstudenter fick aktivt ta kontakt med varandra och försöka hitta på något kul. Universitetet ordnade tre eller fyra aktiviteter för oss totalt under terminen.

Ekonomi

Jag bodde i ett studentrum tillsammans med en rumskompis och hyran blev ungefär 1200 kr i månaden vilket var ett väldigt bra pris. Det fanns dock inget kök så jag var tvungen att äta på restauranger av olika slag eller köpa frysmat från närbutiker. Maten var dock billig. Särskilt om man åt i universitetets matsalar. Så mat och hyra tillsammans blev kanske 4000 kr i månaden eftersom jag åt på skolan majoriteten av tiden. Att resa och bo på hotell var också relativt billigt så jag kunde åka på många utflykter till andra städer.

Boende

Jag fick ett studentrum av universitetet som jag delade med en rumskompis. Vi hade egen dusch och badrum. Det fanns luftkonditionering under de varma månaderna och golvvärme under de kalla. Man var i princip garanterad en liknande bostad av universitetet som utbytesstudent så boendet var ingen stress.

Universitetet och studierna

KAIST är typ lika stort som KTH. Nästan alla kurser erbjuds på engelska men läser du en kurs för förstaårsstudenterna kan du råka ut för att andra halvan av föreläsningen är på koreanska. De flesta var lediga på fredagar och hade alltså bara föreläsningar måndag till torsdag. Det erbjöds kurser i koreanska men nybörjarkurserna blev fulla direkt så nästan ingen utbytesstudent fick gå en sån. Istället fanns det en språkskola som erbjöd kurser i koreanska. Det kostade dock pengar. Eftersom jag självstuderat koreanska innan jag åkte hoppade jag på KAISTs kurs Koreanska3. De bad inte om något intyg att jag kunde koreanska utan det var bara att anmäla sig. Så om du vill läsa koreanska på KAIST rekommenderar jag att du läser lite innan och hoppar på kurs nummer två eller tre i ordningen.

Kurser

Kurserna på KAIST påminde mycket om de på KTH. Föreläsarna använde samma stil på sina slides och kvalitén på föreläsarna varierade mycket. Upplägget var också likt det på KTH med föreläsningar och många inlämningar och labbar. Det som skiljde sig var att alla inlämningar var betygsgrundande och obligatoriska. Det var även vanligt med obligatorisk närvaro på föreläsningar. Nästan ingen kurs erbjöd övningstillfällen eller hjälptider för inlämningsuppgifter eller labbar. Vilde man ha hjälp fick man skicka ett mail till en av kursassistenterna men detta tyckte jag var suboptimalt då det är svårt att kommunicera matematik över epost. Vad gällde betygssättning och godkänt-gräns var KAIST ett väldigt lugnt universitet. Vad jag förstod det som från de heltidsstudenter jag pratade med fick man i princip bara underkänt om man plagierade eller över huvud taget inte deltog i kursen. Presterade man dåligt fick man istället ett dåligt betyg och fick fortsätta utbildningen ändå.

Tempot på kurserna varierade väldigt mycket. KTH räknade 6 kurser under en termin som heltidsstudier på kandidatnivå. Jag hade otur och började på en kurs i grafteori som dels var otroligt svår och dels hade väldigt högt tempo. Jag valde att hoppa av den och läste fem kurser istället. Jag tyckte att fem kurser kändes som ett mycket mer rimligt tempo. Särskilt om man väljer att läsa några kurser som kan läsas både på master och kandidaten.

Staden och landet

Daejeon hade inte så mycket att se. De var också generellt lite sämre på engelska än i de större städerna Busan och Seoul vilket i och för sig var trevligt för mig eftersom jag ville öva min koreanska. Sydkorea är inte så stort till ytan så på bara fyra timmar kunde man ta sig mellan städerna Seoul och Busan som båda låg i varsin ände av landet. Sydkorea har mycket berg och många trevliga hikingrutter. Seoul är en av världens största städer och erbjuder egentligen allt man kan önska av en storstad. Det fanns väldigt många turstmål att se som olika historiska platser, palats, höga torn och intressanta museum. Tycker man om att gå ut att klubba så är Seoul och framförallt stadsdelen Hongdae stället att åka till. Den enda nackdelen med Hongdae var att det var tillåtet att röka inomhus.

Fritid och sociala aktiviteter

KAIST hade många klubbar och en del aktiviteter men för de allra flesta klubbarna behövde man kunna prata flytande koreanska. Jag ansökte att gå med i en dansklubb men kom inte med. Jag hade dock utländska kompisar som gick med i andra klubbar så det var inte helt omöjligt.

Hållbarhet

Det var helt omöjligt att resa hållbart till Sydkorea. Teoretiskt sett hade man kanske kunnat ta den Transsibiriska järnvägen men med tanke på den geopolitiska situationen under 2022 valde jag att inte ta detta alternativ. Är man ambitiös kan man ju förstås segla hela vägen... Koreanerna älskar också att äta kött. Det var mycket svårt att vara vegetarian i Sydkorea.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Det blir -10°C på vintern och +30°C på sommaren så ta med kläder efter väder. Sydkorea är ett väldigt roligt land med mycket att se och det är rätt så billigt att ta sig runt. Koreanerna är också väldigt trevliga och artiga även om de kan vara lite blyga när det kommer till att prata på engelska. KAIST som universitet skulle jag säga är helt okej. Vissa kurser jag gick var väldigt intressanta och innehållet kändes relevant. Man fick dock lite stöd och hjälp. Jag kände i vissa kurser att jag tagit mig igenom vissa delmoment utan att riktigt förstå dem vilket jag inte upplevt på samma sätt på KTH. Så rent utbildningsmässigt föredrar jag nog KTH över KAIST. Med det sagt lärde jag mig ändå många saker på mina kurser och vissa av föreläsarna var riktigt bra. Att uppleva en annan kultur och ett annat land var också väldigt värdefullt. Jag skulle absolut rekommendera någon som är sugen på att uppleva Ostasien att göra en utbytetermin på KAIST.